

Adem KORKMAZ

Şiir

Hicran Yayınları :10

Şiir Dizisi : 6

Dizgi : Gültekin Zorođlu

Mizanpaj :Fevt.Net

Kapak Tasarım :Şenol Taşdelen

Baskı : Hcr Ajans

3.Baskı : Nisan 2007

Hicran

Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi

Gürsel. Mah 28 Nisan Cad. (Evim İş
Merkezi) No:19/32 Kâğıthane

İstanbul

Tel Fax: 0212 369 10 49

GSM: 0535 517 78 29

www.hicrandergisi.com

hicrandergisi@hotmail.com

www.ademkorkmaz.com

ademmkorkmaz@hotmail.com

Adem KORKMAZ

HİCRAN DERGİSİ

İSTANBUL 2007

His

Çizik, çizik bakışlar,
Her daim utangaç!

Adımlar ki;
Korkulu, ürkek!
Gittiği yerden habersiz!

Uzun bir tavır!
Meçhule yelken açmak!
Dönüşü olmayan bir yol!

Bir his ki;
Kaygılı, tasalı
Duada zaman;
Zamanda yol;
Yolda yürek çırpınır,
Hislerin koynunda şair çırpınır! ...

İlk Sandığım Son

Hey gidi Dünya hey!
İstersen sen!
Irmaklar okyanus oluyormuş.

Perişanım karşımda mey!
Hayat ilk sandığım sonmuş!

İnadına Gülüyorum

Sen anlamasan da böyle ince sözlerden
Ben hep kendimi kandıracağım.
Beni önemsemiyorsun!
Bu benim umurumda olacak diye!

Bir yerlerden duymuştum;

'Uçurumun kenarındayım
Düştüm düşeceğim
Hayata ve sana gıcıklık olsun diye! '
İnadına gülüyorum işte! ...

İnsanlar

Hislerim yorgun.

Yorgunluk pas tuttu.

Hüznüm sana ulaşıyor mu?

Hüznüm bile yas tuttu!

İnsanlar dostluğun anlamını hiç öğrenmediniz.

Menfaatleriniz daima önden gitti.

Nefesleriniz damağınıza gem vurdu.

Özgürlük derken kul, kula kul oldu.

Yüreklerinizde haset ve kibir.

Gözlerinizde sahtecilik.

Hoş görünüz sahte.

Hıyanet ve yalan her yerde
Görmüyor musun kardeşin gidiyor ait
olduğu yere
İşte baban gidiyor,
Annen gidiyor, evladın gidiyor
Beyaz kefenlere sarılmış gençliğin gidiyor
İnsanlar; Ölüm kaybetmekse eğer;
Ant olsun hepiniz kaybedeceksiniz.
Sahte zaferler sizi aldatmasın,
Asra yemin olsun ki;
Bütün insanlar hüsrandır.
Yalnız Salah ameller işleyip
Birbirlerine sabrı tavsiye edenler
müstesna...

İstanbul

Binlerce şiir yazılmış sana İstanbul!
Cazibene kapılmayan var mı ki bir kul,
Binlerce öksüz koymuşsun yüz binlerce dul.
Birde ben kaleme aldım seni İstanbul

Yerinden yurdundan çıkan san koşuyor,
En güzle renk, nakışlar sende barınıyor,
Işıkların da karanlıklar gizleniyor.
Mazlum, sefil zalimlerin yurdu İstanbul.

Her şeyin gibi isminde çabuk deđiřti,
Martıların çığlıkların da sitem gizli,
Denizlerin kokusu rengi bile dertli.
Tebessüm aradım bulamadım İstanbul.

Esir aldın mahkûm ettin sen insanları
İsyân kokuyor en güzel yerin taşları,
Mahzun, mahzun tüm çocukların bakışları.
Böyle olamazsın büyük şehir İstanbul.

Beklemekle geçer mi insanların ömrü,
Koca şehir Ahmet peygamberin övdüğü
Unuttun hasanın bayrağı dikti günü,
Fatih niçin fetih eyledi seni İstanbul?

Bir yanda israf, bir yanda gözyaşı, açlık
İnanmıyorum hayır yok sende yalınlık
Bir yanın da sefalet, bir yanın da ahmaklık
Ben seni bir türlü sevemedim İstanbul.

İyi tarafın yok sanma! Güzellikler de var.
Ruhumu iyileştiremezse neye yarar.
Hayalim Fatihin İstanbul'unu arar.
Sen bu olamazsın, olamazsın İstanbul

Açmadan solmuş senin bütün çiçeklerin
Yapmacık gülüşün yapmacık sevgilerin
Kutlu şehir; ocağı olmuşsun lanetin.

Sen sen bu kadar alçalamazsın İstanbul.

Taşıyor nemli isyanların gök kubbeden
Eser kalmamış hiç manevi değerlerden
Utanç duyuyorum, Utanç seni yermekten
Hayır, sen, sen bu olamazsın güzel İstanbul.
OLAMAZSIN!

İzmarit

Hayatımı ellerine rahmin bıraktım,
Kıymet bildiğin yok izmarit.
Sana kavuşmak için,
Ne varsa; birer, birer sattım,
Senin acıdığın yok izmarit...

Kal ve Em!

Gece ölgün, gece sessiz
Gözlerin kadar nemli gece!

Umutlar çilede, ömür habersiz
Alnında beliren, umuduma yıkılan gece

Bu zifiri karanlığın avcısı
Bir dua alnımda düğümlenen

Kalbimde hicranın sancısı
Kalem! Kal da em! Bu sevdayı yüreğimden!

Kaldı

Bir gölge misali bırakmadın
Başımda taçtın yüreğimde kor
Gönülde sızlayan fermandın
Dinle de bu şiiri kaybettiğim aşkıma yor

Bak ateşler bir bir söndü
Ne gülün dalında renk kaldı
Ne hayallerde sisli bir sen
Dudağındaki çizikler kabrim oldu

Okşayamadığım saçların darağacı
Bir masal anlattığım!
Yarım kalan viran yıllarım

Œiir kaldı ellerimde bakıp ağladığın...

Karanfil

Ey kırmızı karanfil ölüyorum.
Şair isyanda, şiir nisyanda
Sen çiçekistan da ben ölüyorum
Bu masal bitiyor karanfil.

Karanlık...

Gençliğimin kalbinde
Ne gezersin karanlık!
Hislerimin dokuzgeninde
Neden depreşiyorsun karanlık

Kardelen

Yazabilir miyim bilmem ki bu şiiri
Sen sevdama ihanet ettin Kardelen!
Kara gözlerinin tutku ikileminde
Şimdi uykuların en koyusu barınırken
Ben sana beddua yazıyorum Kardelen!

'Şimdi uykusuz bakışlarımda sensizlik
Iskalanmış gençliğimde hayalin
Eremediğim vuslatlarda ümidin'
Sen bunlara değer misin Kardelen!

'Erguvan kokulu düşlerinin tuvalinde
Sen ki beni çizemedin
Bir hayal bile olamadım Kardelen
Gözlerindeki yalnızlık üçgeninde'

Senin Kardelen senin!
Hangi tel saçın için şiir yazmadım
İsmin çiçek ismi diye
Bütün çiçekleri sevdim Kardelen!

Sen beni sevmiyorsun diye,
Kendimi bile sevmedim Kardelen!

Ahım aldın sen Kardelen!
Bana benzemen olur
En büyük bedduam
Bana benzemen olur
Geceler gözlerinde değil!
Umarım ellerinde kaybolur Kardelen!

Ah! Kardelen! Ah!
'Kaplanla göz göze gelmiş bir ceylan gibi
Ürkek bakışlarımda sensizlik!
Iskalanmış hayallerimde gençliğim
Eremediğim vuslatlarda ümidin! '

İşte şimdi böyle Kardelen!

Sen ki;
'Erguvan kokulu düşlerinin tuvalinde
Beni çizemedin!
Bir hayal bile olamadım Kardelen!
Gözlerindeki yalnızlık üçgeninde'

Bir hayal bile olamadım!

Kardelen 2

Kalbinin kapılarında
Gençliğim heba olmuşken
Hüzün veda meyini sunarken
Kaybolmanın zamanımıydı kardelen?

Mutlu olmak neden uzak?
Hep bir buğulu hayal
Gönül vehimlere tutsak
Yalnızlık karlı dağ, şiir kızak!
Terk etmenin zamanımıydı kardelen?

Kaybolan Saçlarım

Hasta ruhlu sevdam olmazların oluru
Kaybolan siyah saçlarım
Bir hayat ki; Soru, soru,
Öyle derin baktı ki gözlerime çilenin onuru
Gençliğim hazan mevsimi hayatım soru

Ah! Benim kaybolan saçlarım!
Ağıt, ağıt dudaklarımda beliren
Heybetinde gözyaşı sakladığım
Tutam, tutam ellerimde yığılan saçlarım

Düşlerimin darağacı
Yağlı urganı sevdamin
Ah kaybolan saçlarım!
Vah kaybolan saçlarım!

Kıvılcım

Bir tutku, bir hayal, bir umut
Kılınıyor yine kıvılcımlar
Bir insan, bir dünya ve bir hayat
Musalla da cenaze, düşler kılınıyor

Son söz, son kelime ve son kıvılcım
Ne varsa karanlığa dair
Şimdi ellerimde yaşanan son fasıl
Ne varsa sevgiliye dair kılınıyor

Kıyametim Olacak

Hayat sana kızacak diye
Gözlerini benden alacak diye
Korkuyorum titriyorum.
Sen aşkı öğrendiğinde
Çatıp da kaşlarını gittiğinde
Ve hüzne gel dediğinde
İşte o gün kıyametim olacak.

Korkarım

İnce uyku dokur gözlerimi.
Sabahlar boğuşur bedenimle
Yılgınlık sarar düşlerimi
Görmez gören gözüm
Duymaz kulağım.
Sonrasız ilk günüm
Hüsrana uğrar korkarım.

Korkmaz

Sen sadist misin ođlum!
Nedir bu çektiđin?
Renkler kabul de adı kalmış pembenin
Kediler bile gülüyor haline ođlum!

Sen Âdem Korkmaz
Gece yatmaz, sabah kalkmaz
Kalemin hiç mi iyi yazmaz?
Sen deli misin Âdem Korkmaz

Kolay dururken zoru seçersin
Her gece inlersin
Çok belli delisin!
Bırak bu kibri sen necisin!

Yolların dikenli
Gözlerin nemli
Yüređin dertli
Beni yoruyorsun Âdem Korkmaz!

Korkuyorum!

Neden bu kadar uzaksın?

Elimi uzatsam deęebilirken sana.

Yoksun korkuyorum

Sahibinden sabır dileniyorum.

Saçlarımın her bir teline konan sıkıntı

Hala oluyor korkuyorum.

Kum

Deniz kumları kaldır rehavetini
Zaten bir taş gibiyim, hissiz ve donuk
Son rüzgârda esti mi?
Yok, gibiyim, yok gibi kaldır geceni

Zayıf hislerim kum gibi
Dağılan, sayılamayan, değersiz
Gecem denizde dalga,
Ben sahilde kum tanesi

Rüzgâr mı esiyor çölde kum!
Dalgamı var denizde
Benim yine kıyıda kum!
Yo! Hayır, ben yoğum!

Kurban Olurdum

Nikâh kıydım sigaranın külüne.
Kurban olurdum gözlerinin isine...

Kurtar Ya Rab

Ömür hazana döndü
Kırıldı ümitler
Felek halime bakıp güldü
Masallar uzak!
Hayaller artık benim bile değil!
Merhaba ıstırap
Çile sana da merhaba
Lütfen beni kurtar Ya Rab...

Kül

Hangi hincin sonusun sen?
Saçlarıma benzeyen kül!
Kül tabağında sonsuzluğa ererken
Senden arta kalan öksürük
Yaşamımı örüyor kül
Gök kırılğan,
Mavi kırılğan
Hatıralar çoktan san benzemiş,
Şiir kırılğan
Bunlara sebep sen misin ey kül?
Rengin çil
Akıl haykırıyor çil
Şair yazıyor çil! .
Bu nasıl kibir böyle ey kül?
Saatin yelkovanı akrebe inat!
Sabahın eşiğinde mola vermişken
Gecenin adı kül
Sevgilinin tadı kül!
Mutluluğun adı gül!
Zaman asla vazgeçmezmiş
Şiirin adı kül!

Leyla

Niçin gözyaşını saklıyorsun Leyla!
Bir eylül rüzgârı gibi hüzünlüsün
Sararıp solmuş buselerin
Güneşe meydan okuyan ışıkları nerde
gözlerinin
Neden susuyorsun Leyla?

Biliyorum vefasız âlem!
Niçin böyle oldu Leyla?
Çehren asık, duvarlar neden soğuk?

Gönlün bahtiyar mı Leyla?
Gözlerin hala sürmelimi?

Ara sıra düşüyor muyum aklına!
Geceleri sende üşüyor musun Leyla?
Sende unuttun mu ümit etmeyi?

Bazen çıldırıyor musun Leyla?
Kendinle yine konuşuyor musun?

Şiir, şiir derdin yine yazıyor musun?
Şiirlerini anlayan bulabildin mi Leyla?
Yakınırdın, anlamak istemediğimi söyledin
Ben seni anlayamadım ki Leyla
Tut ki şiirlerini anlayabileyim.

Hala kızıyor musun bana Leyla
Güldüğünde hala beliriyor mu gamzelerin?
Gecelerin gözyaşına bürünüyor mu?
Yüzüne deđiyor mu ilkbahar esintileri
Sessiz ve ölgün oluyor musun Leyla?

Yine, yeniden bitmeyen bir yağmur oluyor
mu bakışların?
Gözlerin denizlere düşüyor mu yine,
Çiçekleri hala sevmiyor musun?
Hayallerin hala fakir mi Leyla?

Artık bana kızma!
Kaldır ümitsiz gözlerini gölgemden
Şatafatına kandığım dünya
Seni bana yar etmedi Leyla?

Önce uykular kırıldı, sonra geceler
Sabahlar omuzlarıma eğik düştü
Öyle zor oluyor ki sevmek!

Şiirlerim sensizlikle üşüdü!
Hiçkırıldım aynaların karşısında Leyla!
Şarkılar kulaklarımı tirmaladı.

Ölümüm ötesine geçtim!
Sana benzemeyen gülleri gördüm orda!

Kurumayan, solmayan,
Kimsenin görmediği renkteki gülleri.

Yokluğu gördüm orda.
Gerçeğin ötesini gördüm Leyla!

Zamansızlığı, mekânsızlığı anladım.
Secdemde güller bitti.

Öylesine yakınlaştı ki varlıklar ve sen!
Sonra;
Her şey birer, birer kayboldu.

Orda yalnızca Allah'ı gördüm Leyla.

Bunu anlaman öylesine zor ki
Kır yargılarını ne varsa geç!
Önce Ruhunun olduğu yere Leyla!
Düşün titre ve geç!

Yeise kapılma Leyla!
Topraklar üşür, ateşler üşür,
Ne onun, ne bunun gölgeler güneşin
Ya rüyalarındaki gölgeler kimin?
Gördüğün sensen seni gören kim?

Asık çehrene kapansın ellerin.
Düşlerini düşün önce Leyla!

Sorulmayacak soruları sor
Gözlerinle okşa hüznü.

Yine durdur simsiyah bakışlarınla zamanı
Tıpkı beni durdurduğun gibi...
Bir kez olsun yargıla ömrünü!

Artık beni sevmeyecek misin?
Gülerim haline Leyla!

Hani ölümün ötesine geçmiştim
Mecnunu da gördüm işte orda
Artık bende onun Leyla'sına
Kapıldım vefasız Leyla!

Ah! Ah! Sen bunu anlayamazsın!

Gül tenin ateş olsa da
Bakışların hançer olsa da
Çekil karşımdan Leyla!

Artık ne o abanoz siyahlığındaki saçların.
Nede zeytin karası gözlerin
Umurumda değil!
Çekil karşımdan Leyla!

Melekler güya güzelliğine hayranmış,
Gamzelerin bana mezarmış!

Sensiz hayat masalmış.

Sen bende kayboldun
Ben senden çok öteye geçtim Leyla!

Yazık ki; Sen ne bunu nede beni!
Asla! Anlayamazsın Leyla!
Anlayamazsın...

Masumum

Nedir bu azamet rüzgâr?
Neden celallenirsin?
Kimin neyin peşindesin?
Boğacak beni görünmeyen ellerin.
Ben suçsuzum rüzgâr
Sus artık uyutmuyor sesin!
Ben masumum Rüzgâr! ...
Ben Masumum...

Mutluluk

Mutluluk neden bana uzaksın
Sevmek; Sen hep geç kaldın! Zamansızdın
Önce saçlarımı törpüledin
Sonrada aynalarımı kırdın
Gençliğimi yağmaladın mutluluk!
Verdiğin sevgililer vefasız çıktı
Sırtımdan vurulmaktı en acısı
Ve yanmayı öğrettin soğuk sularda
Bahtın hain çıktı, güllerin serseri
Saçlarımı tarumar ettin bu uğurda
Bağrımı yaktın, ocağımı yıktın mutluluk!
Ne bir sabah verdin mutlu
Nede bir gece gösterdin uykulu
Musallat ettin başıma şunu, bunu
Sen beni yok saydın mutluluk!

Ne haber mi?

Ne haber mi?

Deđiřiyor mevsim, mevsim insanlar,
Ellere yar oluyor yaranlar
Avularımda artık durmuyor sabahlar
Bunalım perde perde sevgili...

Ne Oluyor?

Zaman mı çarpık, yoksa devir mi?
Bu nedir? Ne oluyor Allah'ım!

Düzme mi kahpe, Yoksa insan mı?
Heyelan kesildi, üstüme yıkılıyor kahrım!
Boğazımda kement olmuş parmaklar!
Alnımda belli belirsiz bir yazı!
Gözlerim de doğmuyor sabahlar,
Güneş ne zaman boğacak bu karanlığı?
Bir yanda zevk-ü sefa, bir yanda çile
Yanı başımda yığın, yığın ahmak ordusu,
Rüyalara küsmek, yıldızları avuçlamak
nafile
Adım başı kuşku!
Yüreklerde amansız bir pusu
Bu nedir ne oluyor Allah'ım!
Ellerim başım da saç koymadı,
Bir yanımda uçurum, bir yanımda sevgili!
Hevesler Kaf dağın da kaldı.
Cennet; Yarım bir hayal karşımda
Yanı başımda tebessüme bürünmüş sahte
sevgili
Aman Allah'ım! Bu ne ihtişamlı ihanet!
Yıkıl karşımdan sevgili
Masum, sessiz, sedasız beni bekliyor ahret...

Nerden Bileceksin

Güneş gözbebeklerinde titriyor,

Işığı gözlerine indiren bendim!
Nerden bileceksin?

Şiirleri basamak yaptım Güneşe,
Uykusuz karanlıklarımın şafağında
Geceyi şiir yaptım da sundum gözlerine
Nerden bileceksin?

Karaca oğlanın hüznüyle sevdim!
Sana kıyamam!

Leyla'nın gözlerindeki tutkuyla sevdim!
Sana dokunamam!
Nerden bileceksin?

Nerdesin

Yaşamım beddua, gözlerimde hüzün.
Kahroluşun kalbinde pas tutuyor sevdam.

Dört yanımı ıstırap kuşattı.
Aradım bulamadım, rengi değişti mi yoksa
gülün?

Niye ki

*Varlığın yokluğu çağrıştırıyor,
Sana kavuşmanın bedeli ölümse*

Yaşamak niye ki
Ve kaybolmak nemli duygular da
Umursamak niye ki...

O Uykuyu Bul!

Kapan ey gözlerim, görme çirkefi kapan!
Bu zamana kadar açık kaldın da ne oldu.
Eskiyip karardın harama bakmaktan

Çirkefler almadan alsın sahici uyku.

Alçak kara yeryüzünden kalkana kadar.
Gafletle uyumada nasıl uyursan uyu.
Dolsun en ücrana topraklar
Sayende meleklerimin başı bulutlu.

Görme sahtekâr dünyanın berduş rengini
Senin rengin yeryüzünü sarana kadar
Hayalin gerçeği bulamadığı gibi
Zannetmeyesin Azrail senden cayar.

Kimsenin bulamadığı uykuyu ara
Bulursan eğer onu sonsuza dek açıl!
Bakma o zaman güneşe ve yıldızlara
Bakışların cam parçası gibi kırılır.

Olamadım

...

Sen ki; Böyle yapmayacaktın
Ben senin için mısralar ezberlemiřtim;

'Erguvan kokulu düşlerinin
Tuvalin de beni çizemedim
Bir hayal bile olamadım kardelen
Gözlerindeki yalnızlık üçgeninde
Bir hayal bile olamadım...'

Öksürük

Seni benden başkası anlayamaz!
Ciğerlerimin iniltisi,
Belirirken dudaklarımda
Bir çekimlik sigara
Ölümsüzleşiyor mısralarım da...

Ölüm

Kirpiklerim, gözlerimde kusur oldu
Kırmızım inat! Maviye dönüyor
Eyvah denen algı. Kaybetmekse eğer
Söyle o halde kim kazanıyor?

Ölüm Yakın

Ölüm çok yakın
Ey sen yok musun var mısın?
Yıktı, ezdi geçti kahrın.
Ölüm çok yakın Eylül...

Ölüyorum Anne!

Hep aynı tekdüze yaşam!
Hep savaş hangi yöne baksam!
Hep figan, yenilgi, her daim kaybetmek
Hep bana düşüyor ölümü sevmek
Bıçağın iki yanı da keskin
Hayatım yalan, koca bir oyun!
Düşlerim bile daim miskin
Ben ölüyorum anne!

Yetiř ölüyorum anne!

Ölüyorum...

Ey kırmızı karanfil!
Şair isyanda, şiir nisyan da
Sen çiçek ıstan da, ben ölüyorum
Bu masal bitiyor karanfil!
Ö L Ü Y O R U M...

Ömür

Ömür gülün gözbebeklerinde
Bülbülün titrek kanatlarında
Düştü düşecek!
Söndü sönecek!

Öylemi!

Yazmıyor öylemi kalemin!
Gözyaşının zalim saltanatı
Tadını kaçırdı öylemi seherin?

Rüzgâr

Uyku gibi oluyorsun bazen
Sevenin çok sevdiğin yok
Sevgilisiz habersiz ey rüzgâr
Bir kahroluşun son faslın da
Gençliğime çöken ihtiyarlık oluyorsun
bazen
Buse bıraktım kanatlarına binlerce kez!
Nazar ettim yüreğine
Taka taktım görünmeyen saçlarına
Değemedin sevgilinin yanaklarına ey rüzgâr
O sevgilinin ki
Bir damla gözyaşı oldum

Bazen yanakların da
Daha dudağına değmeden kuruttun
İstedim ki gamzeleri kabrim olsun
Öyle tembelleştin ki
Onu bile çok gördün bana rüzgâr
Tarak oldum bazen
Esmedin bana inat
Dağıtmadın saçlarını
Olmadı sen oldum
Bu sefer çöllerde avuttun gönlünü
Kum tanelerine kaygı ettin beni
Yağmur oldum bazen
Estin estin sürükledin bulutları
Bir bakışta kuruttun beni
Deva olayım dedim yürekler de
İstirap oldun estin sineler de
İşte şimdi şiir oluyorum ey rüzgâr
Sırf onun dudağın da barınmak için
Hadi söke bilersen sök beni.

Sabır mı dayanır?

Eyvah ne günlere kaldık!
Kediler Aslanın yanında
Saltanatını sürüyor yine
Soysuza asil diye kandık!

Yumruk sıkılır kalkmaz havaya!
Yiğitlik yağ olmuş tavaya
Mertlik başlamış çirpınmaya
Buna yürek mi dayanır.

İkiyüzlü bukalemun tabiatlı
Sahtekâr oğlu sahtekâr

Sürüyor saltanatını yine
Buna sabır mı dayanır...

Salaklar Prensi

Ey anlam aşığı şair! Salaklar prensi!
Bu şiir benden sana bir anlam! Anla!
Taktın gecenin karanlığına ne oldu?
Anlam verebildin mi? sabahın aydınlığına

Hep hırpaladın kendini,
Can çekişiyorsun kurbanlık koyun gibi...

Önce kum tanesi sandın kendini
Şimdi yok!
Ne konuşmadığın taş kaldı, nede yağmur!

Anlattın durdun derdini
Gün geçti, ay geçti, yıl deęiřti
Sen yine anlam řairi salaklar prensi

Var sende deęiřen bir şeyler
Üç dal saçın, tek dal kaldı
Gençliğin řiirlere sermaye oldu
Sevdiğin ellere yar oldu!

Hala salaksın anlam řairi hala salak!
Anlamın ve Yeisin başı gibi
Hep kurduęun hayalin ikincisi
Gecenin sonu
Gariplięin başı gibi
Gülün ortası, hayalin sonu gibi
Řiirlere sakladın sevgilinin adını

Öyle salaksın ki anlam řairi
Hiç bir řeyi deęiřtiremedin
Anla ki sen salaklar prensisin!

O kadar çok şey kaybettin ki
Kaybetmenin adı sen oldun!

Ey anlam aşığı şair!
O kadar çok konuřturdun ki gözlerini
Nihayet onlarda lal oldu!

Hayallerinin, gönlünün, şiirlerin
Ve sır gibi sakladığın sevgilinin
Yarın mahşerde hesabını nasıl vereceksin

Anlıyorum bu aşkın mantığı yok!
Bu sefer aklını dinlemelisin salaklar prensi!

Bulutlar yetmezdi sana
Karıncaları konuştururdun!

Marstan bıkcı Jüpiter geçerdin!
Bir zamanlar zavallılara şahtın!
Şimdi Salaklar prens!

Bıktın herhalde!
Şimdi kartal olmaya niyetlenmişsin!
Unutma anlam aşığı şair, salaklar prensi
Kartallar leş yemez!

Sana

Sana...

Gibilerin içindeki gibilerden
Bir şiir kadar zarif,
Bir o kadar ağır seni sevmek
Gözlerindeki manalı ışıltıyı
Benim için bir lütuf bir an görebilmek

Yalnızlığın sultan olduğu bu yerde
Sessizliğin içindeki, yalnızlığın içinde
İhtiyarlığa akan bir ırmak!
Gözlerindeki son deprem, son tufan
Korkarım bu gece karşıma çıkacak! .

O an zor, zor olduğu kadar da tatlı

Sırf tatlılığın adı kalıyor, çaresizlik olunca
Birde yalnızlık; kırıyor kolu kanadı
Ulaşılmak istenen sen olunca
Anlamsızlaşıyor kahır dolu hayatın anlamı.

Ay ışığı olduğu gecelerdeki bulutlara bak!
Sana beni aratmaz onlar
Çok geç şimdi bulutlar gibiyim.
Benim gibi sende hatıraları yak
Faydasız ki yosun tutmuş kayalar gibiyim.

Merhamet etmiyor, yalvarsanda yalnızlık
Ne kadar kaçarsan kaç,
Ne bir hayır, ne bir vefa bekleme
Bak yine geldi yılgınlık,
Bir şeyler hatırlatıyor, başındaki taç!

İhanet etmiyor, yakarsanda çile
Kendin bile düşmandır kendine
Görürsün bir bak hele yıllarına,
Ne o? Yine gül yüzüne kapattın ellerini
Yoksa ağlıyor musun gülüyor gibisine?

Fayda etmiyor pişman olmak, geçince ömür
Niçin kurumuş bilir misin gül?
Senin gözlerinde bir gün gerçeği görür
Hoş gör, yine coştı deli gönül
Şair yine şiire sarılmış hoş gör.

Sana yazılan Őir kervanına bir Őir daha
Senin ilhamınla yazılan Őirleri
Sevdiklerine gönderiyor sevenler,
Kıskanıyor heceler, heceleri
BoŐ ver haberin olmasın senin,
Bahtiyar olsun sevenler...